

ازدواج، یکی از مراحل مهم زندگی انسان بهشمار می‌رود. نتایج اطلاعات متعدد در مورد ازدواج، نمایان‌گر اهمیت آن در سلامت جسمانی و روان‌شناختی افراد می‌باشد. بهطور کلی آنچه در روان‌شناسی ازدواج موردن توجه است، بررسی عوامل مؤثر بر ازدواج و ارتقاء دهنده شرایط کیفی آن می‌باشد که مباحثی چون نقش عوامل مادی، فرهنگی، روانی و شخصیتی بر تصمیم‌گیری ازدواج و رضایت از آن را در بر می‌گیرد.

ازدواج و روان‌شناسی

یک فرد، چگونه می‌تواند زوج مناسبی برای خود انتخاب کند؟ در انتخاب زوج، چه اولویت‌هایی را مد نظر قراردهد؟ آیا شرایط مادی مهم‌تر است یا شرایط خانوادگی و فرهنگی؟ عوامل شخصیتی تا چه اندازه‌ای می‌تواند ازدواج موفقی را پیش‌بینی کند؟ تناسب و همانندی در صفات شخصیتی، مهم‌تر است یا مکمل بودن این خصوصیات؟ چگونه می‌توان فهمید دو نفر از لحاظ شخصیتی، چه قدر با یکدیگر تناسب دارند و...

روان‌شناسی ازدواج تلاش کرده با انجام تحقیقاتی، به سوالات بالا پاسخ‌های مناسبی داده و نتایج یافته‌های خود را در فرآیند مشاوره‌ی ازدواج، در اختیار افراد قراردهد. آن‌چه در فرآیند مشاوره‌ی ازدواج در این مرحله مورد توجه است، رعایت اصل تناسب و اصل اولویت‌بندی می‌باشد. براساس اصل تناسب، گفته‌می‌شود هر اندازه افراد از لحاظ شرایط مادی، فرهنگی، شخصیتی و تحصیلی، شیوه‌تر باشند، ازدواج موفق‌تری خواهد داشت. بهمان اندازه که ازدواج یک فرد از طبقه اقتصادی بسیار بالا، با فردی از طبقه اقتصادی پایین، عدم هماهنگی و درنتیجه احتمال عدم موفقیت را بهمراه خواهد داشت، عدم تناسب ویژگی‌های شخصیتی نیز مشکلات عمیقی را بروز خواهد داد.

ازدواج یک فرد با ویژگی شخصیتی برون‌گرایی، با فردی با ویژگی شخصیتی درون‌گرایی را تصور کنید. با توجه به این‌که افراد برون‌گرای تمایلات شدیدی به شرایط بیرونی مانند برقراری روابط اجتماعی، حضور در جمع و... دارند و افراد درون‌گرای عکس، تنهایی را بیش‌تر می‌پسندند، به نظر شما ازدواج موفقی خواهد داشت؟ براساس اصل اولویت‌بندی، گفته می‌شود چون در عمل، امکان ازدواج با فردی که از تمام جنبه‌ها، مطابق با شرایط و ملاک‌های فرد باشد، پایین است، بنابراین توصیه می‌شود با اولویت‌بندی و امتیازدهی به هریک از جنبه‌های مورد نظر، تصمیم‌گیری را آسان‌تر انجام دهند.

تاریخچه‌ی روان‌شناسی ازدواج
ازدواج به عنوان یکی از رویدادهای مهم مرحله‌ی انتقال به بزرگسالی، مقوله‌ای بسیار پیچیده است. شروع مطالعه‌ی علمی و دقیق در این مورد، به سال ۱۹۳۰ بر می‌گردد. اولین تحقیق منتشر شده در مورد روان‌شناسی ازدواج، اثر «ترمن» و همکارانش بود. آنان تلاش کردند به این سؤال پاسخ دهند که چه تفاوت‌هایی بین ازدواج موفق و ناموفق می‌تواند وجود داشته باشد.

مباحث روان‌شناسی ازدواج
بهطور کلی می‌توان گفت در روان‌شناسی ازدواج، دو دسته مبحث کلی مورد توجه است: یک دسته مباحثی که به شرایط قبل از ازدواج و درواقع مرحله‌ی تصمیم‌گیری برای ازدواج مربوط می‌شود و دسته‌ی دیگر، مطالعه را شامل می‌شود که به مراحل حین ازدواج و بعد از آن مربوط هستند. در زیر، به برخی از آن‌ها می‌پردازیم:

● **تصمیم‌گیری برای ازدواج**
در این مرحله، تلاش می‌شود سؤالاتی از این قبیل پاسخ داده شود که

● شروع و تداوم ازدواج

در این مرحله، مسائلی مورد بررسی قرارمی‌گیرد که آغاز یک ازدواج موفق و تداوم آن را تحت تأثیر قرارمی‌دهد. با توجه به این که زن و مردی که تصمیم به تشکیل زندگی مشترک می‌گیرند، تفاوت‌های عمیقی با هم دارند که بخشی از آن‌ها، به تفاوت‌های زن و مرد و بخش دیگر، به تفاوت‌های اقتصادی، فرهنگی، تربیتی، خانوادگی و... بازمی‌گردد، رسیدن به یک خط تعادلی مشترک، مشکل بهنظر می‌رسد. البته در اوایل زندگی، با توجه به ویژگی آرمان‌گرایی که هر دو طرف دارند، این مشکلات هرچند وجود دارند، اما کمتر به چشم می‌آید.

در هر حال، لازم است افراد در شرف ازدواج و زوج‌های جوان، مطالبی که به طور معمول به عنوان عوامل آسیب‌رسان به رابطه‌ی همسران شناخته می‌شود را بشناسند و در مواردی که به استحکام روابط آنان کمک می‌کند، آموزش بینند. روان‌شناسی ازدواج در این مرحله، آشنایی با تفاوت‌های زن و مرد، روند حل مساله، مواجهه با تغییرات اساسی و شیوه‌ی تعاملات مناسب را آموزش می‌دهد.

چه عواملی تأثیر منفی بر ازدواج دارد؟

عوامل زیر در عدم موفقیت ازدواج، تأثیرات اساسی دارد:

● عدم تناسب فرهنگی، اجتماعی، شخصیتی و اقتصادی

● عدم آشنایی زوج‌ها با برقراری ارتباط مناسب و تعاملات سازنده؛ زوج‌هایی که روابط متعادل تری برقرارمی‌کنند، به طور معمول موفق‌ترند. زوج‌های ناموفق، افرادی بوده‌اند که یک یا هر دوی آنان، توان برقراری رابطه‌ی مثبت را نداشته‌اند یا بیش از حد، به این روابط بها داده‌اند، به طوری که بهنوعی وابستگی کشانده شده‌اند. به عبارتی، به همان اندازه که سردی در روابط، مشکل‌آفرین است، علاقه‌مندی مفرط و خارج از حد که به صورت وابستگی و چسبندگی ظاهر می‌شود نیز مشکل‌آفرین خواهد بود.

● عدم آشنایی زوج‌ها با فرآیندهای حل مساله و مواجهه با تغییرات اساسی زندگی؛ هرچه زوج‌ها توان بیش تری برای حل مشکلات داشته باشند، برای نمونه به جای قهر، داد و بیداد... که شیوه‌های منفی هستند، به شیوه‌های مؤثرتری مانند بحث و گفت و گوی آرام و... مسائل بین خود را حل و فصل کنند، موفق‌تر خواهند بود.

● ازدواج قبل از ۲۰ یا بعد از ۳۰ سالگی

● زوج‌ها بعد از یک اتفاق یا حادثه‌ی ناراحت‌کننده، ازدواج کرده باشند.

● یک یا هر دو شریک زندگی، در صدد فاصله‌گرفتن از خانواده‌ی اصلی خود بوده یا بر عکس، به خانواده‌ی خود وابسته باشند.

● زوج‌ها دارای منظمه‌ای از برادران و خواهران ناسازگار باشند.

● زوج‌ها در محلی بسیار نزدیک یا بسیار دور از هر یک از خانواده‌های اصلی خود، سکونت داشته باشند.

● زوج‌ها قبل از یک دوره‌ی آشنایی عماده و یا پس از دوره‌ی نامزدی ۳ ساله، ازدواج کرده باشند.

● جشن ازدواج، بدون حضور اعضای خانواده یا دوستان برگزار شده باشد.

● هریک از زوج‌ها دوران کودکی یا نوجوانی خود را دوران ناخوشایندی تلقی کند.

● الگوها در هر یک از خانواده‌های زوج‌ها بی ثبات باشد.

دلبر بلوری

دوستی هم تاریخ صرف داره...!

با دوستی در حال گفت و گو بودم، یکسره می‌نالید و غریب می‌زد و می‌گفت: عجب روزگار بدی شده! دیگه هیچ کس با آدم یار نیست. برادر، برادرش رو نمی‌شناسه...
بهش نگاهی کردم و گفتم: هرجی هست، مقصیر خودمونیم، انتگشت اتهامت رو بزن توی سینه‌ی خودت، دوست من! از ماست که بر ماست. روزگار که فرق نکرده!
با تعجب و با صدایی بلندتر گفت: دوستی‌ها کوتاه شده، هرجی تو دفترچه‌تلن موبایل می‌گردم، یکی رو پیدانمی‌کنم که بهش به زنگی بزنم و درد دل کنم.

بهش گفتم: رفیق! توی دشواری‌های زندگی، آدم‌به‌دنبال یه صخره‌ی آروم و مطمئن می‌گردن تا آفتاب بیگرن و از تماشای دریای زندگی‌لذت ببرن، دوست ندارن یه‌دفعه‌ی هوا ابری بشه و یه رگبار بی موقع بیاد. تا حالا از خودت پرسیدی که برای دوستات، پیام‌آور غصه و درد بودی یا آرامش و شادی؟ بیش تر مکالمه‌های چه‌جوری بوده؟ غریب می‌زدی و روی اعصاب‌شون راه می‌رفتی یا پند و اندرزی به‌درد بخور برashون تعریف می‌کردی! متعجب، نگام کرد و گفت: آخه کو خبر خوب و خوش! البته بی‌انصافی بکن یا اصلاً چشم بخور؛ واسه‌ی همین بهشون نگفتم اما انتگار حق با توئه... الان که فکرمی کنم، می‌بینم برای اطرافیانم، اصلاً پیام‌آور شادی نبودم؛ همین حادثه و غم و بدینختی... چه اشتباهی کردم! خدایش، روزای خوب تو زندگیم کم نبود اما اونا رو تنهایی سپری کردم.

بهش گفتم: آره، دوست عزیز! دوستیا هم تاریخ صرف دارن. هرچند تاریخ‌شون خیلی می‌توونه طولانی باشه اما ما معمولاً شیوه‌ی صحیح نگه‌داری‌ش رو نمی‌دونیم. با یه لحظه‌ی غفلت، قوطی کنسرو دوستی رو آسیب می‌زنیم و بیرون رفتاری واردش می‌کنیم؛ آلودگی و ویروسای رفتاری، تاریخ مصرفش رو از چندسال به چند روز می‌رسونه و اون وقت... به همین دلیله که آمار مهمونی‌های خونوادگی، خیلی از قدیما کمتر شده؛ رفت و آمدای خونواده‌ها جاش رو به مهمونی‌های دوستانه داده و... یادش بخیر قدیما! نه کسی می‌پرسید چرا چاق شدی، نه کسی می‌پرسید چرا پیر شدی، نه کسی می‌پرسید چرا طلاق گرفتی، نه کسی کاری داشت که چرا ازدواج نمی‌کنی و...

پس بیا به هر کی رسیدیم، از عشق، اخبار خوب، لطیفه‌های دسته‌اول، خاطرات خوش... بگیم. قول می‌دم اون وقت، دنیا گلستان بشه و دردهات به حداقل برسه...

حال فهمیدی که روزگار، روزگار بدی نیست و ما آدم‌خراشیں سیدحمدیرضا محتشمی کردیم...!

حقوق و مدرس مهارت‌های زندگی